
**In de stilte komt er ruimte voor het Woord van God:
“Leg je telefoon weg. Pak je Bijbel.”**

Op Aswoensdag 26 februari spoorde paus Franciscus alle gelovigen aan om de Veertigdagentijd goed te gebruiken. “Besteed minder tijd aan televisie en telefoon”, zei hij, “wees stil en breng meer tijd door in gesprek met God.” Want in de stilte komt er ruimte voor het Woord van God.

De Veertigdagentijd voor Pasen is een periode om ruimte te maken voor het Woord van God. Het is de tijd om de televisie uit te zetten en de Bijbel open te slaan. Het is de tijd om jezelf los te koppelen van je telefoon en verbinding te maken met het evangelie.

Als periode van inkeer is de Veertigdagentijd een tijd om je te oefenen in minder roddelen en in minder zinloos geklets. Een periode om je daarentegen te concentreren op het jezelf geven aan de Heer, die veertig dagen in de woestijn doorbracht in vasten en gebed.

Jezus nodigt ons uit om Hem te volgen in de woestijn. Hij nodigt ons uit om te luisteren naar wat ertoe doet. Tegen de duivel die Hem op de proef stelde, zei Jezus: “Niet van brood alleen leeft de mens, maar van alles wat uit de mond van God voortkomt” (Matteüs 4, 4). Zoals brood, en nog meer dan brood, hebben we het Woord van God nodig. We moeten spreken met God: we moeten bidden.

Tijd doorbrengen in stilte, weg van het rumoer van het moderne leven, gaat in tegen de heersende cultuur. We leven in een omgeving die is vervuild door te veel verbaal geweld, beledigende en pijnlijke woorden die nog eens worden uitvergroot door het internet. We worden overspoeld door lege woorden, advertenties, subtiele boodschappen. We zijn eraan gewend geraakt alles te horen over iedereen. Daardoor lopen we het risico af te glijden naar een wereldsheid, waardoor ons hart verslapt. In dit rumoer worstelen we om de stem van de Heer te onderscheiden, die tot ons spreekt, de stem van het geweten, van het goede.

Het is niet eenvoudig om in je hart ruimte te maken voor stilte. Maar beeld je in dat je in die woestijn bent, omgeven door een grote stilte, waar het enige geluid dat klinkt het geluid van de wind is en je eigen adem. Zonder woorden komt er ruimte voor een ander Woord, het Woord van God. De woestijn die de Veertigdagentijd is, wordt een plek die leven geeft, als we er in gesprek zijn met God.

Het beeld van de woestijn brengt in herinnering wat wezenlijk is voor ons bestaan. We jagen duizend-en-één dingen na die noodzakelijk lijken, maar dat niet zijn. Hoe goed zou het voor ons zijn als we ons zouden ontdoen van overbodige zaken om te ontdekken wat ertoe doet.

Gebed, vasten, werken van barmhartigheid: dit is de weg naar de woestijn van de Veertigdagentijd. De stilte van de woestijn herinnert ons aan de mensen om ons heen die eenzaam zijn en verlaten. De weg in de woestijn is een weg van liefde voor de zwakkere.

In de woestijn vinden we intimiteit met God, de liefde van de Heer. De weg die ons leidt van dood naar leven, opent zich in de woestijn. We gaan de woestijn in met Jezus. In deze Veertigdagentijd mogen ons gebed, ons vasten en onze werken van barmhartigheid ons sterken in ons voornemen om de Heer te volgen op zijn weg door Goede Vrijdag naar Pasen. Ze mogen ons de kracht van de genade van God doen kennen, die elke woestijn kan veranderen in een tuin van nieuw leven.